

1. (32-2) А Яків пішов на дорогу свою. І спіткали його Божі Анголи.

2. (32-3) І Яків сказав, коли їх побачив: Це Божий табір! І він назвав ім'я тому місцю: Маханаїм.

3. (32-4) І послав Яків послів перед собою до Ісава, брата свого, до землі Сеїр, до краю едомського.

4. (32-5) І наказав їм, говорячи: Скажіть так моему панові Ісавові: Так сказав раб твій Яків: Я мешкав з Лаваном, і задержався аж дотепер.

5. (32-6) І маю я вола та осла, і отару, і раба, і невольницю. І я послав розказати панові моему, щоб знайти милість в очах твоїх.

6. (32-7) І вернулися послы до Якова, та й сказали: Ми прийшли були до брата твого до Ісава, а він також іде назустріч тобі, і чотири сотні людей з ним.

7. (32-8) І Яків сильно злякався, і був затурбований. І він поділив народ, що був з ним, і дрібну та велику худобу, і верблюди на два табори.

8. (32-9) І сказав: Коли прийде Ісав до табору одного, і розіб'є його, то вціліє позосталий табір.

9. (32-10) І Яків промовив: Боже батька мого Авраама, і Боже батька мого Ісака, Господи, що сказав Ти мені: Вернися до Краю свого, і до місця свого народження, і Я зроблю тобі добре.

10. (32-11) Я не вартий усіх отих милостей, і всієї вірности, яку Ти чинив був Своєму рабові, бо з самою своєю палицею перейшов я був цей Йордан, а тепер я стався на два табори.
11. (32-12) Збережи ж мене від руки мого брата, від руки Ісава, бо боюсь я його, щоб він не прийшов та не побив мене і матері з дітьми.
12. (32-13) А Ти ж був сказав: Учинити добро учиню я з тобою добро; а нащадки твої покладу, як той морський пісок, що його не злічити через безліч.
13. (32-14) І він переночував там тієї ночі, і взяв із того, що під руку прийшло, дар для Ісава, брата свого:
14. (32-15) кіз двісті, і козлів двадцятєро, овець двісті, і баранів двадцятєро,
15. (32-16) верблюдиць дійних та їх жереб'ят тридцятєро, корів сорок, а биків десятеро, ослиць двадцятєро, а ослят десятеро.
16. (32-17) І дав до рук рабів своїх кожне стадо окремо. І сказав він до рабів своїх: Ідїть передо мною, і позоставте відстань поміж стадом і стадом.
17. (32-18) І він наказав першому, кажучи: Коли спїткає тебе Ісав, брат мій, і запитає тебе так: Чий ти, і куди ти йдеш, і чиє те, що перед тобою?
18. (32-19) то скажеш: Раба твого Якова це подарунок, посланий панові моєму Ісавові. А ото й він сам за нами.
19. (32-20) І наказав він і другому, і третьому, також усім, що йшли за стадами, говорячи:

Таким словом будете говорити до Ісава, коли ви знайдете його,

20. (32-21) і скажете: Ось і раб твій Яків за нами, бо він сказав: Нехай я вблагаю його оцим дарунком, що йде передо мною, а потім побачу обличчя його, може він підійме обличчя моє.

21. (32-22) І йшов подарунок перед ним, а він ночував тієї ночі в таборі.

22. (32-23) І встав він тієї ночі, і взяв обидві жінки свої, і обидві невільниці свої та одинадцятро дітей своїх, і перейшов брід Яббок.

23. (32-24) І він узяв їх, і перепровадив через потік, і перепровадив те, що в нього було.

24. (32-25) І зостався Яків сам. І боровся з ним якийсь Муж, аж поки не зійшла досвітня зоря.

25. (32-26) І Він побачив, що не подужає його, і доторкнувся до суглобу стегна його. І звихнувся суглоб стегна Якова, як він боровся з Ним.

26. (32-27) І промовив: Пусти Мене, бо зійшла досвітня зоря. А той відказав: Не пуцу Тебе, коли не поблагословиш мене.

27. (32-28) І промовив до нього: Як твоє ймення? Той відказав: Яків.

28. (32-29) І сказав: Не Яків буде називатися вже ймення твоє, але Ізраїль, бо ти боровся з Богом та з людьми, і подужав.

29. (32-30) І запитав Яків і сказав: Скажи ж Ім'я Своє. А Той відказав: Пощо питаєш про Ім'я Мое? І Він поблагословив його там.

30. (32-31) І назвав Яків ім'я того місця: Пенуїл, бо бачив був Бога лицем у лице, та збереглася душа моя.

31. (32-32) І засвітило йому сонце, коли він перейшов Пенуїл. І він кульгав на своє стегно.

32. (32-33) Тому не їдять Ізраїлеві сини жили стегна, що на суглобі стегна, аж до сьогодні, бо Він доторкнувся був до стегна Якового, жили стегна.